

A Régiók Bizottsága véleménye „A jövőbeni közös európai menekültügyi rendszer”

(2008/C 172/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok lesznek az elsők a Közös Európai Menekültügyi Rendszerrel kapcsolatos európai jogszabályok végrehajtásában, és hogy a helyi és regionális önkormányzatok munkáját megkönnyítené egy olyan közös menedékjogi eljárás, amely minden egyes tagállam szolidáris és felelősségteljes részvételét előfeltételezi;
- javasolja, hogy szükség esetén nemzeti szinten álljon rendelkezésre egy központi, regionális és helyi intézmények közötti egyeztető mechanizmus, megvalósítandó ezáltal az integrált és többszintű kormányzást;
- javasolja egy olyan európai rendelet elfogadását, mely a tagállamok között szabályozza a megadott védelem kölcsönös elismerését; a jogállás átszállására vonatkozó eljárásokat és az egységes jogállást a menekültek és a kiegészítő védelmet élvezők számára;
- úgy ítéli meg, hogy a 2003/109/EK irányelv rendelkezéseinek kiterjesztése azokra a személyekre, akik valamiféle nemzetközi védelmet élveznek, alapvetően fontos intézkedés az esetleges megkülönböztetések megakadályozására, valamint integráns eszköze a közösségi menekültügyi harmonizációs folyamatnak;
- közös irányvonalak kidolgozását ajánlja – a helyi önkormányzatok széles körű bevonásával – az olyan intézkedések megvalósításához, amelyek megkönnyítik a menedékjogot kérők és a menekültek hozzáférését a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz, valamint a lakhatáshoz, miközben részvételi programok kidolgozását irányozzák elő a helyi közösségek számára, továbbá konkrét és pontos jogszabályok kidolgozását javasolja az iskolai végzettségek, a szakmai átképzés és a szakképesítések elismerése tekintetében, illetve gazdasági források előirányzását a menekültek munkavállalói és/vagy vezetői potenciáljának ösztönzése érdekében;
- a sikeres beilleszkedés érdekében szükségesnek tartja, hogy a menekültek úgy érezhessék, részt vesznek a negyedek, városok, országok, az Európai Unió, azaz lakóhelyük életében. A helyi politikai életben való részvétel, kezdve a szavazati joggal és a választhatósági joggal a helyi választásokon, nemcsak szimbolikus, hanem nagyon komoly gyakorlati jelentőséggel is bír;
- javasolja, hogy finanszírozási kereteket és pályázati felhívásokat vegyenek tervbe a nemzeti és helyi szereplők hatásköreinek megerősítése érdekében, különös tekintettel a pszichoszociális területre, a legalizálásra és a sérülékeny helyzetek kezelésére.

Előadó: Savino Antonio SANTARELLA (IT/UEN-EA), Candela polgármestere

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye: Zöld könyv a jövőbeni Közös Európai Menekültügyi Rendszerről

COM(2007) 301 végleges

Javaslat tanácsi irányelvre a 2003/109/EK irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében a fenti irányelv módosításáról

COM(2007) 298 végleges

Politikai ajánlások

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe

1. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok lesznek az elsők a Közös Európai Menekültügyi Rendszerrel kapcsolatos európai jogszabályok végrehajtásában. Területeikre naponta érkeznek migránsok vegyes összetételű tömegei, köztük menedékkérők, és az önkormányzatoknak gyakran orvosi és pszichológiai segítséget kell nyújtaniuk a fizikai és lelki erőszakot – köztük kínzást is – elszenvedőknek. Ezeknek a szolgáltatásoknak, melyeket a helyi és regionális önkormányzatok és hivatalaik nem mindig nyújtanak rendszeresen, rendkívüli támogatásban kell részesülniük a megfelelő hatáskörök és struktúrák működtetése érdekében;

2. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok munkáját megkönnyítené egy olyan közös menedékközi eljárás, amely minden egyes tagállam szolidáris és felelősségteljes részvételét előfeltételezi. Manapság bizonyos országokban a helyi és regionális önkormányzatokra aránytalanul nagy felelősség hárul, többek között a közösségi menekültügyi rendszer hiánya miatt;

3. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy befogadással és integrációval kapcsolatos projektek, illetve stabil munkahely híján még a menedékközi eljárás elismert személyek is beleeshetnek a kizsákmányolás és a bűnözés csapdjába, aminek hátrányos következményei lehetnek a biztonságot és a társadalmi kohéziót illetően. Ha fennáll a fizetett munka lehetősége a menedékközi eljárás alatt, csökkenhet az esély és a hajlandóság arra, hogy a menedékkérő a kizsákmányolás és a bűnözés csapdjába essen;

4. javasolja, hogy minden tagállamban hozzájáruljon a helyi önkormányzatok hálózatát, amely biztosítja a társadalmi kohézióra irányuló intézkedéseket a menekültek tudatos integrálása érdekében, az ugyanezen önkormányzatok által támogatott helyi projektek megvalósításának köszönhetően. Ez a fajta szolgáltatási hálózat azokban az országokban, ahol már kipróbálásra került, a területi szakbizottságok munkája révén csökkentette a menedékközi eljárás iránti kérelmek elbírálásának határidejét, és javította a kérelmezők életkörülményeit, előmozdítva integrációjukat a helyi befogadó közösségekbe. Mindez számos előnnyel jár a biztonság és az életminőség tekintetében;

5. ezért javasolja, hogy a különböző európai, nemzeti, regionális és helyi források egészítsék ki egymást, és megfelelő módon lássák el ezeket a szolgáltatási hálózatokat minden tagállamban annak érdekében, hogy választ lehessen adni a menedékközi eljárás iránti kérelmek és a menekültek integrációjának problémájára;

6. javasolja, hogy szükség esetén nemzeti szinten álljon rendelkezésre egy központi, regionális és helyi intézmények közötti egyeztető mechanizmus, megvalósítandó ezáltal az integrált és többszintű kormányzást;

7. javasolja, hogy önkéntes legyen a hálózatrendszerben való részvétel, és jöjjenek létre partnerségek a különböző intézményi, állami és magánszereplők közötti döntések és felelősségi körök megosztására helyi szinten, lehetővé téve a befogadással és az integrációval kapcsolatos intézkedések tervezését a területükön meglévő potenciál fejlesztése mellett. Ezek a partnerségek hozzájárulhatnak az ismeretek növeléséhez, ennek következtében azon szereplők tudatos részvételéhez vezethetnek, akiktől addig távol állt a menekültügy, vagy pedig vonakodtak a felelősségvállalástól e téren;

8. megerősíti, hogy ez a megközelítés lehetővé teszi az intézmények, vállalatok, szakszervezetek, szolgáltatóipari egyesületek, szakiskolák, egyetemek és természetesen a helyi és regionális önkormányzatok számára, hogy megtalálják helyüket ebben a rendszerben, ezáltal ismertté téve a migráció jelenségét az egész társadalom számára, és lehetővé téve, hogy minden szereplő betöltse saját szerepét, ami nyilvánvalóan hozzá fog járulni az esetleges feszültségek enyhítéséhez vagy megszüntetéséhez;

Jogalkotási eszközök

A menedékközi eljárás iránti kérelmek feldolgozása

9. úgy véli, hogy a nemzetközi védelem elismerését célzó eljárás alkalmazása során az Európai Unió két különböző elvárással szembesül, amelyek nem állíthatók szembe egymással:

- a menedékközi eljárás hatékony védelme;
- a külső határok ellenőrzése;

10. javasolja, hogy az eljárásokat az azonosítás, az EU területére történő belépés és a menekültügyi eljáráshoz való hozzáférés terén EU-szinten harmonizálják;

11. kéri, hogy az alapvető emberi jogok és az emberi méltóság tiszteletben tartásával egyidejűleg kísérletezzenek ki pontos intézkedésekre épülő közös eljárásokat a migránsok azonosítására, amely eljárások meghatározott határidőn belül alkalmazhatóak;

12. lényegesnek tartja a nemzetközi védelem iránti kérelmek értékelési eljárásával kapcsolatos azon közös eszközök azonosítását, amelyek révén a különböző tagállamokban megvalósulhat a harmonizált értékelés, lehetővé téve a közösségi irányelvek rendelkezéseinek végrehajtását (különös tekintettel a 2005/85/EK irányelvre);

13. javasolja továbbá rendszeres képzési, továbbképzési és ellenőrzési lehetőségek megszervezését, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelmek értékelésével megbízott hatóságok közötti találkozók, tapasztalat- és véleménycserék lebonyolítását;

14. javasolja egy európai szintű képzési és továbbképzési program kidolgozását a határvédelmi egységek és a határőrség számára;

15. ajánlja, hogy a (légi, tengeri és szárazföldi) határátkelőhelyeken, valamint a belépési övezetekben támogassák a nemzetközi védelmet kérelmező külföldi állampolgárok számára nyújtott segítségnyújtási és tanácsadási szolgáltatásokat;

A menedékkérők befogadásának feltételei

16. úgy ítéli meg, hogy a menedékkérők fogva tartásával kapcsolatban ajánlatos megerősíteni, hogy nem tarthatók fogva csupán kérelmük értékelése végett: a személyek szabad mozgásának korlátozása adott esetben az azonosítási eljárásokhoz szükséges időtartamra szólhat. Ezek az eljárások egy későbbi harmonizáció tárgyát kell, hogy képezzék;

17. kéri, hogy az Európai Unió dolgozzon ki egy chartát, amely meghatározza az azon nemzetközi védelmet kérelmezőkre vonatkozó feltételeket, akik esetében alkalmazzák a szabad mozgás korlátozását;

18. megítélése szerint az Európai Unión belüli másodlagos mozgások alapvetően a tagállamok eltérő gazdasági helyzetére és a menedéket kérőkkel szemben jellemzően tanúsított eltérő hozzáállásra vezethetők vissza;

19. úgy véli ezért, hogy az elmúlt évek során a tagállamokban összegyűlt tapasztalatokat, mindenekelőtt a munkaerőpiaci, a lakhatási és a társadalmi beilleszkedés vonatkozásában, egy tanulmányban szükséges összefoglalni;

20. szándéka, hogy az alábbi véleményhez olyan mellékletet csatoljon, amely összegzi az előbbieken felsorolt területeken az európai helyi és regionális önkormányzatokkal együttműködésben alkalmazott bevált gyakorlatokat;

21. ajánlja a helyi és regionális önkormányzatok által nyújtott szolgáltatások esetén az „anyagi támogatás” kifejezést az „integrált befogadás” kifejezéssel felváltani (amely magába foglalja a személyre szóló segítségnyújtási és tanácsadási szolgáltatásokat, valamint a társadalmi-gazdasági beilleszkedési folyamatok kezdeményezését);

Védelemnyújtás

22. emlékeztet arra, hogy a nemzetközi védelem fogalma még mindig szorosan kapcsolódik a „menekült” fogalomnak a genfi egyezmény 1. cikke szerinti meghatározásához, annak ellenére, hogy 1951-től napjainkig a nemzetközi környezet alapjaiban véve megváltozott, és evvel együtt azon személyek jellemzői is, akik védelemért folyamodnak és akik – egyre nagyobb számban – nem a személyes üldöztetés, hanem az általánossá vált erőszak és a fegyveres konfliktusok elől menekülnek, de a környezeti feltételek és az életkörülmények is egyre nagyobb szerepet játszanak;

23. megállapítja, hogy az előbbieik értelmében határozottan támogatandók a 2004/83/EK irányelv azon rendelkezései, amelyek meghatározzák és harmonizálják a kiegészítő védelmet az olyan személyek esetében, akik a genfi egyezmény értelmében nem felelnek meg a menekültstátusz feltételeinek. Ezt a védelmet a menekültstátusz kiegészítésének kell tekinteni és nem alárendelt, alsóbbrendű vagy másodrangú védelemnek;

24. nagyra értékeli az Európai Bizottság által a kiegészítő védelem megítélési feltételeinek meghatározása érdekében kifejlesztett, a genfi egyezmény rendelkezéseit kiegészítő és bővítő erőfeszítéseket;

25. hangsúlyozza, hogy a közösségi rendelkezések ilyen értelmezése a nemzetközi védelem két formájának elkülönítését teszi lehetővé (menekült, illetve kiegészítő védelmet élvező), bővítve így a védelemre jogosult személyek körét;

26. ragaszkodik ahhoz, hogy az egy tagállam által megítélt kétféle nemzetközi védelmi formát valamennyi tagállam kölcsönösen elismerje;

27. javasolja, hogy fontolják meg a kötelezettségek tagállamok közötti átruházásának lehetőségét, annak érdekében, hogy ha a nemzetközi védelmet élvező személy más tagállamba teszi át tartózkodási helyét, biztosítsák számára a szabad – adott esetben közvetlen módon ellenőrzött és felügyelt – mozgás jogát az Európai Unió területén;

28. szükségesnek tartja, hogy az Európai Unió rendelkezzen olyan (normatív és operatív) eszközökkel, amelyek lehetővé teszik a beavatkozást abban az esetben, ha már nem lehetséges a személy közösségi területről történő eltávolítása;

Több területet érintő kérdések

A sebezhetőség helyzetére adott megfelelő válasz

29. úgy véli, hogy a sebezhetőséget az adott egyén vagy az általa átélt jellemzői alapján kell meghatározni; kivételt képeznek a bizonyos típusokba sorolható, önmagukban speciális befogadási és védelmi intézkedéseket igénylő személyek (kísérő nélküli kiskorúak, együtt utazó vagy később kiutazó, illetve menekülő nők, testi vagy szellemi fogyatékkal élők); valamint megfelelően tekintettel kell lenni a fent említett személyek különleges helyzetére az eljárás és a döntési gyakorlat során (például a magán- és a családi élet jogának tiszteletben tartása vagy a családgyesítés révén);

30. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a segítségnyújtási és a rehabilitációs intézkedések – mindenekelőtt a kínzások áldozatait illetően – alkalmatlanok lehetnek, ha:

- nem kísérik őket a befogadás, a védelem és a társadalmi-gazdasági beilleszkedés biztosítására szolgáló specifikus intézkedések;
- végrehajtásukban kizárólag olyan, külön e célra létrehozott szervezetek vesznek részt, amelyek sem a nemzeti és helyi szociális szolgálatokkal, sem más, a menedékkérők és menekültek számára kidolgozott programokkal vagy szolgálatokkal nem állnak kapcsolatban;

31. ajánlja ezért, hogy a közös menekültügyi rendszer kidolgozásának folyamata tartalmazzon egy széleskörű, részletes vitát, amely az egyes sebezhetőségi esetek azonosítására szolgáló közös normák meghatározását szolgálja;

32. javasolja, hogy a menekültügyi rendszer különféle szereplőinek munkáját támogatni hivatott, az Európai Unió által kidolgozandó eszközök (iránymutatások, kézikönyv, képzési programok), egészüljenek ki specifikus irányvonalakkal és mutatókkal a sebezhetőség eseteinek könnyebb felismerése és ezáltal egyszerűbb kezelése érdekében;

33. alapvető fontosságúnak tartja, hogy növekedjen a helyi szociális szolgálatok hatásköre a sebezhető helyzetben lévő személyek elismerése és gondozásba vétele tekintetében. Ennek értelmében javasolja az Európai Unió közreműködését vagy a kapacitásbővítést célzó specifikus programok támogatására szánt források tervezésével, vagy képzési és továbbképzési programok ösztönzésével a tagállamokban;

Integráció

34. hangsúlyozza, hogy az integráció olyan folyamat, amelynek elsődleges célja az érintett menekültek valódi önállóságának elérése. Az integráció útja több párhuzamos (szakmai, lakhatási, társadalmi) integrációs szinten kanyarog, illetve különböző szakaszokra oszlik (a terület ismerete, szolgáltatásokhoz való hozzáférés, részvétel);

35. lényegesnek tartja, hogy a második generációs bevándorlóknak az integrációs politikák kapcsán Európa különböző részein megélt esetleges rossz tapasztalatai figyelembevételekor a menekültekre (meghatározott esetben) ne mint *idegenekre* vagy *vendégekre* tekintsenek, és a befogadó ország értékeinek, valamint hatályos jogrendszerének elismerése és tiszteletben tartása elvéből kiindulva ne kíséreljék meg őket elszakítani származási kultúrájuktól;

36. a sikeres beilleszkedés érdekében szükségesnek tartja, hogy a menekültek úgy érezhessék, részt vesznek a negyedek, városok, országok, az Európai Unió, azaz lakóhelyük életében. A helyi politikai életben való részvétel, kezdve a szavazati joggal és a választhatósági joggal legalább a helyi választásokon, nemcsak szimbolikus, hanem nagyon komoly gyakorlati jelentőséggel is bír;

37. úgy ítéli meg, hogy ez az összetartozás-érzés az iskolákon belül születik meg, és a menekült diákok és egyetemi hallgatók fogadására és integrálására hivatott programokat szervezeten tovább lehetne fejleszteni valamennyi tagállami iskola- és egyetemi rendszerben;

38. ajánlja:

- közös irányvonalak kidolgozását – a helyi önkormányzatok széles körű bevonásával – az olyan intézkedések megvalósításához, amelyek megkönnyítik a menedékjogot kérők és a menekültek hozzáférést a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz, valamint a lakhatáshoz, miközben részvételi programok kidolgozását irányozzák elő a helyi közösségek számára,

- konkrét és pontos jogszabályok kidolgozását az iskolai végzettség, a szakmai átképzés és a szakképesítések elismerése tekintetében,

- gazdasági források előirányzását a menekültek munkavállalói és/vagy vezetői potenciáljának ösztönzése, illetve a területen már meglévő termelőtevékenységekkel való együttműködés előmozdítása érdekében;

Megvalósítás – kísérő intézkedések

39. javasolja a harmadik országok nemzetközi védelmet kérő állampolgárai azonosítására vonatkozó közös eljárások szabályozását;

40. strukturált képzési és folyamatos továbbképzési programok kidolgozását javasolja a határvédelem, a rendfenntartó erők, az NGO-k, a menedékjog iránti kérelmek feldolgozásáért felelős szervek, az egészségügyi és a helyi jóléti szolgáltatások, a helyi önkormányzatok és a nemzeti intézmények vezetői számára;

41. javasolja, hogy szervezzenek találkozókat és eszmecsereket, többek között egy „plenáris” európai menekültügyi konferenciát és regionális konferenciákat, továbbá vezessenek be csereprogramot a személyzet számára, amely egyfajta *Erasmus* program lenne a menekültügyi foglalkozók számára;

42. konkrét menekültügyi kérdésekben szorosabb koordinációt ösztönöz a tagállamok között;

43. javasolja egy olyan európai rendelet elfogadását, mely a tagállamok között szabályozza a megadott védelem kölcsönös elismerését; a jogállás átszállására vonatkozó eljárásokat és az egységes jogállást a menekültek és a kiegészítő védelmet élvezők számára;

44. lényegesnek tartja, hogy a közös menekültügyi rendszer megvalósítása érdekében kiszélesítsék és továbbfejlesszék azokat az eszközöket, amelyek lehetővé teszik a konzultációt a különböző szereplőkkel és kulcsfontosságú partnerekkel a nemzeti intézményektől a helyi közigazgatásig, a rendfenntartó erőktől az NGO-ig;

45. javasolja, hogy finanszírozási kereteket és pályázati felhívásokat vegyenek tervbe a nemzeti és helyi szereplők hatásköreinek megerősítése érdekében, különös tekintettel a pszichoszociális területre, a legalizálásra és a sérülékeny helyzetek kezelésére;

Szolidaritás és a terhek megosztása

Pénzügyi szolidaritás

46. meglepéssel fogadja az Európai Bizottság által közzétett, a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó *Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása* többéves keretprogramot, amely négy pillért tartalmaz a hozzá tartozó forrásokkal, és részleteiben közelíti meg a migrációs jelenség által felvetett különböző problémákat. Különösképpen üdvözlí az Európai Menekültügyi Alap 2008–2013-as időszakra szóló új változatát, valamint a menekültek segítő Európai Visszatérési Alapot, amelyek valóban megfelelnek a helyi önkormányzatok menedékjogot kérőkkel és menekültekkel kapcsolatos igényeinek;

47. úgy ítéli meg, hogy az eljárási, befogadási, integrációs és a helyi közösségekben való részvételre vonatkozó szabályok harmonizációja az első visszatartó erő a nemzetközi védelmet kérelmező vagy abban részesülő személyek másodlagos helyváltoztatásaival szemben az Európai Unió területén belül;

48. hangsúlyozza, hogy a harmonizáció megvalósítása előtt álló fő nehézség egy hatékony európai menekültügyi rendszer megvalósítása, mely a felelősség és a hatáskörök teljes körű megosztása elérésének alapvető eszköze az Európai Unió minden tagállama között;

49. emlékeztet arra, hogy jóllehet ennek a célkitűzésnek az elérése határozottan költséges a gazdasági és humán erőforrások, valamint az idő tekintetében, mégis szükséges, ha egy olyan intézkedési modellt szeretnénk létrehozni, amely lehetővé teszi azoknak a problémáknak a megoldását, amelyek a vegyes migrációs áramlatok kezelése kapcsán felmerülnek az egész Európai Unióban;

50. hangsúlyozza, hogy a fent említett intézkedések megvalósításához és hatékonyságuk biztosításához az egyes tagállamokban alapvetően fontos, hogy az európai menekültpolitikának szánt források egy részét közösségi szinten, más részeit tagállami szinten kezeljék;

51. ezért javasolja, hogy azok az államok, amelyekben a menedékjog iránti kérelmek száma növekedést mutat, vagy állandó marad, valamint a határ menti államok a megvalósítandó intézkedésekkel arányos finanszírozásban részesülhessenek. A Közös Menekültügyi Rendszer megvalósítása jelentős gazdasági forrásokat igényel, és főként az első öt évben el kell térni attól a szabálytól, amely előírja, hogy az európai finanszírozás kiegészítője legyen a nemzeti finanszírozásnak;

52. ebben az összefüggésben kéri az európai pénzügyi erőforrások egészséges és részletes tervezését azon finanszírozási keretek alapján, amelyek hozzáférhetőek az operatív fellépés érdekében, főként a képzés, a munkatársak közötti csereprogramok és a helyi partnereknek az európai konzultációban való részvétele tekintetében;

53. hasonlóképpen javasolja, hogy megfelelő forrásokat irányozzanak elő az újonnan belépett országok és a migráció kezelését újonnan megtapasztaló tagállamok segítésére, az esetleges nemzeti szintű strukturális hiányosságok pótf finanszírozása, illetve kiegészítő finanszírozása mellett. Egy ilyen típusú összefüggésben felesleges lenne visszatelepülési programokat tervezni az Európai Unión belül;

A 2003/109/EK irányelv hatályának kiterjesztése a nemzetközi védelemben részesülőkre

54. lelkesen üdvözlöi a 2003/109/EK irányelvet módosító tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatot, mely az irányelv hatályát kiterjeszti azokra a személyekre is, akik nemzetközi védelemben részesülnek (menekültek vagy kiegészítő védelmet élvezők);

55. úgy ítéli meg, hogy a 2003/109/EK irányelv rendelkezéseinek kiterjesztése azokra a személyekre, akik valamiféle nemzetközi védelmet élveznek, alapvetően fontos intézkedés az

esetleges megkülönböztetések megakadályozására, valamint integráns eszköze a közösségi menekültügyi harmonizációs folyamatnak;

56. alapvetően fontosnak tartja, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy megkaphassa a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást ugyanabban a tagállamban, amelyik elismerte a védelmet, továbbá joga legyen egy második tagállamban tartózkodni;

57. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi védelem egyik formájának odaítélését a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás esetleges megvonása következményeinek értékelése elválaszthatatlan elemének kell tekinteni;

58. következőképpen kedvezően fogadja az irányelvjavaslat azon intézkedéseit, amelyek a visszatoloncolás tilalma elvének (mely tiltja a személy erőszakos hazaszállítását egy olyan országba, ahol élete vagy szabadsága veszélyben lenne) tiszteletben tartására helyezik a hangsúlyt, valamint biztosítják teljes körű végrehajtását a gyakorlatban, a közösségi és a nemzetközi jogszabályoknak megfelelően. A kiutasítással és a kitoloncolással kapcsolatos további korlátozások előírányását azonban elutasítja;

59. még mindig a visszatoloncolás tilalma elvének tiszteletben tartásával kapcsolatban fontosnak tartja, hogy egy második tagállam hatóságai tökéletesen tisztában legyenek azzal a ténnyel, hogy egy huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy, aki területén tartózkodási engedélyt kér, már megkapta a nemzetközi védelmet egy másik tagállamban. Ez a rendelkezés alapvetően fontos a folyamatosság biztosításához abban az esetben, ha a nemzetközi védelem iránti igény fennmarad;

60. valóban elengedhetetlennek tartja, hogy amikor a nemzetközi védelem jogállása elismerésében és visszavonásában illetékes nemzeti hatóságok nem ugyanazok, mint a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás elismerésében és visszavonásában illetékes hatóságok, a „védelmi háttérrel” teljes mértékben figyelembe kelljen venni;

61. meglepéssel fogadja a teljes körű végrehajtást biztosító rendelkezéseket, nevezetesen a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállású nemzetközi védelmet élvezők esetében a tartózkodási jog második tagállamban történő gyakorlására előírt feltételeket;

62. végezetül javasolja, hogy közösségi szinten egységes szabályozást lehessen végre elfogadni a menekültek, valamint a kiegészítő védelmet élvezők második tagállamban (szakmai vagy családi okokból) történő tartózkodásának engedélyezése és főként az odaítélt nemzetközi védelemmel kapcsolatos felelősség egyik tagállamról a másikra történő átszállása tekintetében.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 9-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE